

Musiikkivideotaide

Kuvataiteilija musiikkivideon tuottajana

Tiivistelmä

Tekijä(t) Ninni Kola	Julkaisun laji Opinnäytetyö, AMK	Valmistumisaika 2023
	Sivumäärä xx	
Työn nimi Musiikkivideotaide Kuvataiteilija musiikkivideon tuottajana		
Tutkinto ja koulutusala Kuvataiteilija (AMK)		
Toimeksiantajaorganisaatio (jos opinnäytetyöllä on toimeksiantaja)		
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyön aiheena oli kuvataiteilijan tuottama musiikkivideo.</p> <p>Opinnäytetyössä pohdittiin musiikkivideoteoksia tuottavan kuvataiteilijan sijoittumista nykyaikaisen taiteen kentälle. Opinnäytetyön taiteellinen osuus oli musiikkivideo artisti Aili Julian kappaleeseen Pixel Snow. Taiteellisen produktion tarkoituksena oli luoda valmiin musiikkikappaleen pohjalta videoteos ja esittää kokonaisuus tilaan installoituna musiikkivideona, jossa kuva ja ääni tukevat tasavertaisina toisiaan säilyttäen silti itsenäisyyden taideteoksina.</p> <p>Opinnäytetyön kirjallinen osuus jakautui kuuteen osaan, joista ensimmäisessä käsiteltiin lyhyesti musiikkivideon historiaa, Kolan omaa suhdetta musiikkivideoihin ja musiikkivideokulttuuria tänä päivänä. Seuraavassa osuudessa tarkasteltiin musiikkivideoiden parissa työskennelleitä kuvataiteilijoita ja tapoja, joilla he ovat aiheesta teoksissaan lähestyneet, sekä pohdittiin rajanvetoa kaupallisen musiikkivideon ja taideteoksen välillä.</p> <p>Opinnäytetyön kolmannessa osuudessa käsiteltiin työskentelyn lähtökohtia ja neljännessä musiikkikappaletta, jonka pohjalta videoteos oli tehty. Osiossa kerrottiin kappaleen lyriikat ja kuvailtiin sen rakennetta, sekä tulkittiin sen sanomaa. Seuraavassa osuudessa käytiin läpi opinnäytetyön taiteellisen produktion työprosessia käsikirjoittamisesta jälkikäsitteilyyn ja teoksen installointia tilaan. Viimeisessä osiossa pohdittiin opinnäytetyön tekemisen aikana syntyneitä johtopäätöksiä.</p>		
Asiasanat musiikkivideo, videotaide, installaatio		

Abstract

Author(s) Ninni Kola	Type of Publication Thesis, UAS Number of Pages xx	Published 2023
Title of Publication Music video art Visual artist as a music video creator		
Degree, Field of Study Fine arts (UAS)		
Organisation of the client (if the thesis work is commissioned by another party)		
<p>The subject of the thesis was a music video created by a visual artist.</p> <p>The thesis pondered the placement of a visual artist creating music videos in the field of modern art. The artistic part of the thesis was a music video for artist Aili Julia's song Pixel Snow. The purpose of the artistic production was to create a video piece based on the song that was already made and display the entirety installed in space as a music video where the sound and the picture support each other as equals while preserving their independence as artworks.</p> <p>The written part of the thesis divided into six parts of which the first dealt briefly with the history of music videos, Kola's personal relationship with music videos and to-day's music video culture. The next part examined visual artists who work with music videos and how they have approached the subject in their work as well as pondered the demarcation between commercial music video and an artwork.</p> <p>The third part of the thesis dealt with the basis for the work and the fourth with the song that the music video was based on. The section told the lyrics to the song and described its structure as well as interpreted its meaning. The next part went over the work process of the artistic production of the thesis from manuscripting to post-processing and the installation of the piece. The last part pondered the conclusions arisen while making the thesis.</p>		
Keywords keyword, keyword, keyword		

Sisällys

1	Johdanto.....	1
2	Musiikkivideoista	2
2.1	Musiikkivideon historiasta lyhyesti	2
2.2	Musiikkivideo tänään.....	6
2.3	Musiikkivideot omassa elämässäni	7
3	Kuvataide ja musiikkivideot	9
3.1	Rajanveto taiteen ja viihteen välillä	9
3.2	Kuvataiteilijoiden tekemiä musiikkivideoita	11
4	Taiteellinen produktio	15
4.1	Teoksen lähtökohdat.....	15
4.2	Musiikkikappale: Aili Julia - Pixel Snow.....	15
4.2.1	Kappaleen lyriikat.....	16
4.3	Oma tulkintani kappaleen sanomasta	16
4.4	Työskentelyprosessi.....	16
4.5	Materiaalit ja toteutus	18
4.5.1	Viimeistely	25
4.5.2	Musiikkivideon esittäminen	26
5	Yhteenveto ja pohdinta.....	28
	Lähteet.....	30

1 Johdanto

Tutkin opinnäytetyössäni linkkiä kuvataiteen ja musiikkivideoiden välillä, kahden erilaisen teoksen yhteensopivuuden ja itsenäisyyden rajanvetoa sekä kuvallisen maailman luomista ja eloon herättämistä musiikkikappaleen pohjalta. Opinnäytetyön taiteellisena osana toteutan musiikkivideon artisti Aili Julian kappaleelle Pixel Snow. Aili Julia on lappeenrantalainen laulaja-lauluntekijä, joka 15 vuoden soolouran jälkeen on kasannut itselleen yhtyeen, jonka kanssa ensimmäinen levy ilmestyy keväällä 2023.

Musiikkivideot ovat aina olleet minuun henkilökohtaisesti vetoava konsepti, sillä minulla on taipumus musiikkia kuunnellessani alkaa kehittää kappaleille kuvitusta, kuin kuratoisi elokuvalle soundtrackia, mutta toisin päin. Lapsesta asti minusta on ollut kiehtovaa nähdä, miten eri tekijät ovat luoneet musiikin pohjalta audiovisuaalisia kokonaisuuksia. Olen opintojeni aikana suuntautunut erityisesti videotaiteen pariin, ja musiikkivideorakkauden edelleen sykkiessä lujaa sisälläni, on ajatus kuvataiteilijan näkökulmasta toteutetusta musiikkivideosta tuntunut kiinnostavalta.

Lappeenrantalainen artisti Aili Julia kuuli musiikkivideoiden tekohaaveistani ja nähtyään aiemmin tekemiäni videoteoksia, pyysi hän minua toteuttamaan videon keväällä 2023 julkaistavalla albumillaan kuultavalle kappaleelle *Pixel Snow*. Sain musiikkivideon toteuttamiseen vapaat kädet ja halusin toteuttaa teoksen, joka toimii näytettäessä perinteisiltä musiikkivideoiden esityskanavilta, kuten internetin suoratoistopalveluista, mutta myös taidenäyttelyyn installoituina. Opinnäytetyöni taiteellisena produktiona toteuttamani teos on ensimmäinen musiikkivideoni. Olen aiemmin luonut äänimaailmaa videoteosteni taustalle, mutta näissä prosessi on mennyt niin, että video on toteutettu ensin ja ääni luotu jälkeinpäin tukemaan visuaalista maailmaa. Tuntuu kiinnostavalta ajatukselta voida rakentaa visuaalinen toteutus valmiin musiikkiraidan pohjalta, koska ne juuri ovat itselleni loputon inspiraation ja ideoiden lähde. Olen tehnyt jonkin verran videoteoksia opintojen puitteissa, mutta kameran käyttö on silti minulle verrattain tuntematon tekniikka, siksi videon toteuttaminen tuntuu myös mahdollisuudelta kerryttää kokemusta kameratyöskentelystä. Myös yhteistyö aiheen ympärillä on kiinnostava aspekti. Kuvataiteilijan ja muusikon/muusikoiden teokset onnistuessaan voivat tukea toisiaan, ollessaan yhä itsenäisiä teoksia. Tällaisen poikkitaiteellisen yhteistyön hedelmä on mielestäni myös se, että ihmisiä ohjautuu teoksen äärelle molemmilta puolilta kulttuurista aittaa sekä taide- että musiikkimaailmasta.

2 Musiikkivideoista

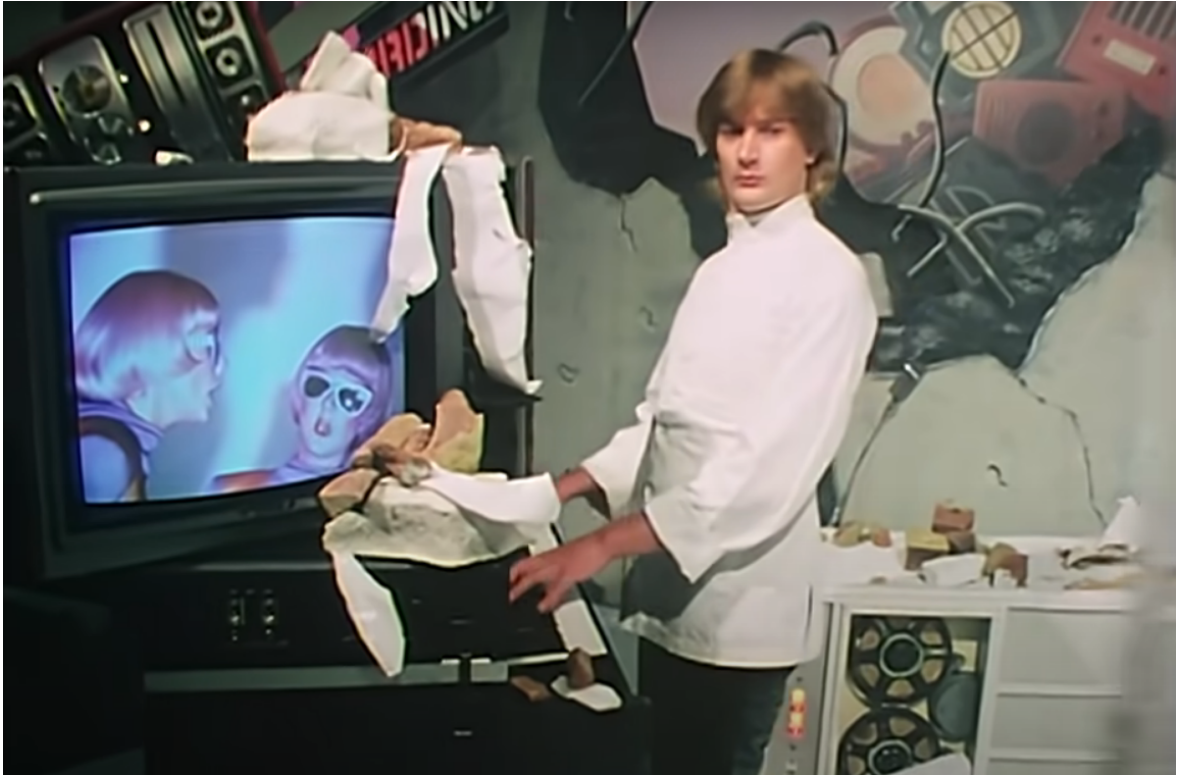
2.1 Musiikkivideon historiasta lyhyesti

Ensimmäisestä musiikkivideosta ei ole olemassa virallista tietoa tai yksimielisyyttä, sillä musiikkivideon käsite on vakiintunut vasta kaupallisten musiikkivideokanavien myötä 1980-luvulla. Ensimmäistä kertaa musiikkia on kuitenkin yhdistetty kuvaan jo 1890-luvulla, kun liikkuvien kuvien, eli nykyään tutummin elokuvien, teknologia alkoi kehittyä. Teachrock-opetusvuston mukaan ensimmäinen musiikkivideo saattoi syntyä vuonna 1894, kun Joseph Stern and Edward Mark yhdistivät kappaleensa *The Little Lost Child* kuvakimaraan, joka oli kuitenkin still-kuvista tehty slideshow, eikä sisältänyt liikkuvaa kuvaa. Sivuston mukaan ensimmäinen video, jossa ääni musiikkeineen on synkronoitu liikkuvaan kuvaan, on Warner Bros. Pictures -yhtiön tuottama ja Alan Croslandin ohjaama filmi *The Jazz Singer* vuodelta 1927 (Kuva 1). Videolla esiintyy suosittu edesmennyt amerikkalainen näyttelijä-laulaja Al Jolson. (TechRock.)

Kuva 1. Kuvakaappaus elokuvasta *The Jazz Singer* (Crosland 1927)

Perinteisen musiikkivideon voittokulku alkoi kuitenkin MTV (Music Television) kanavan myötä 80-luvulla. Kanava aloitti toimintansa 1. päivä lokakuuta 1981 esittäen osuvasti The Buggles yhtyeen esittämän *Video Killed The Radio Star* nimisen kappaleen vuodelta 1979 (Kuva 2). (Encyclopedia Britannica.)

Kuva 2. Kuvakaappaus musiikkivideolta The Buggles - Video Killed The Radio Star (Downes, Horn, Woolley 1979)

Satelliittikanavien yleistyttyä kotitalouksissa musiikkikanavat näkyivät yhä laajemmin ja musiikkivideoista tuli levy-yhtiöille yhä tärkeämpi ja suurempi osa markkinointistrategiaa. Mieleenpainuvalla ja tunteita herättävällä musiikkivideolla pystyi erottumaan alati kasvavasta artistien ja yhtyeiden massasta. Levy-yhtiöt antoivat listoillaan olevien artistien videoita musiikkikanavien käyttöön ja kanavien video jockeyt eli VJ:t pyörittivät niitä ohjelmissaan. Monien musiikkivideoiden jäädessä suosiossaan yhtä lyhytikäisiksi kuin kappaleiden aika hittilistalla, on kuitenkin paljon videoita, jotka ovat saavuttaneet julkaisunsa jälkeen tähän päivään saakka kestäneen kulttimaineen. Musiikkivideokulttuurin näkökulmasta merkittävänä teoksena voi pitää Michael Jacksonin Thriller-kappaleeseen tehtyä lyhytelokuvamaista videota vuodelta 1984 (Kuva 3). Videon on ohjannut John Landis.

Kuva 3. Kuvakaappaus videolta Michael Jackson - Thriller (Landis 1984)

Esimerkkinä musiikkivideokulttuurin alkuaikojen teoksesta, joka on tänä päivänä yhtä tunnettu kuin ilmestyessään täytyy mainita norjalaisen pop-trio A-ha:n Take On Me (1985) -kappaleeseen tehty Steve Barronin ohjaama kekseliäs musiikkivideo, jossa piirrettyjen animaatiohahmojen ja todellisten ihmisten maailmat sekoittuvat äärimmäisen tarttuvan melodian säestämänä (Kuva 4). Teos on hieno osoitus siitä, miten musiikkivideo voi saavuttaa tunnettuudessaan lähes itsenäisen, omasta mielestäni vähintään tasavertaisen aseman itse musiikkikappaleen kanssa. Video voitti kuusi palkintoa vuoden 1986 MTV Video Music Awards -tapahtumassa.

Kuva 4. Kuvakaappaus musiikkivideolta A-ha - Take On Me (Barron 1985)

Musiikkivideot ovat kuvastaneet joka vuosikymmenellä selkeästi aikansa trendejä. 1990- ja 2000-luvuilla naisten hyperseksualisointi ja esineellistäminen olivat videoilla enemmän sääntö kuin poikkeus, vaikka taiteellisia helmiäkin edelleen syntyi. Tämä väittämä perustuu omiin havaintoihini ja muistoihini musiikkikanavien parissa kasvaneena ja videoita opinnäytetyötä varten läpi katselleena. Tältä ajanjaksolta sisällöltään maininnan arvoinen teos on Britney Spearsin vuonna 2003 ilmestyneen Toxic-kappaleen musiikkivideo, jonka on ohjannut Joseph Kahn. Video edustaa oman aikansa kaupallisten musiikkivideoiden tyyliä täydellisesti erikoistehosteineen, välkkyvine valoineen, nopeine leikkauksineen ja vähäpukeisin naishahmoineen. Videon teema on kuitenkin ajan esineellistämiskulttuurille irvaileva enemmän kuin sille alistuva ja tämä seikka tekee videosta upean merkkipaalun pop-kulttuurin historiassa.

Musiikkivideoiden kulta-aika jatkui aina 2010-luvulle asti, kunnes internet ja suoratoistopalvelut alkoivat viedä jalansijaa musiikkikanavilta, jotka siirtyivät entistä enemmän esittämään tv-ohjelmia musiikkivideoiden sijaan. Kun musiikkivideo markkinointivälineenä ei ollut enää niin tuottoisa bisnes, ovat levy-yhtiöt käyttäneet vähemmän rahaa niiden tuottamiseen ja musiikkivideot ovat siirtyneet sivummalle valtavirtamediassa.

2.2 Musiikkivideo tänään

Musiikkivideokulttuuri on kieltämättä pienempää, kuin musiikkivideokanavien parhaina aikoina 2000-luvun kieppeillä, mutta ne ovat kuitenkin pitäneet pintansa ja musiikkivideon rooli artistin tai yhtyeen brändäämisessä on edelleen vahva. Perinteisestä viihteellisestä musiikkivideosta puhuttaessa voisi sanoa kotimaisella kentällä menevän hyvin, sillä esimerkiksi vuoden 2020 MTV Video Music Awards -gaalassa parhaana musiikkivideona palkittiin suomalaisen Anton Tammen tekemä video kanadalaisen artistin The Weekend kappaleeseen Blinding Lights (2019). Asiasta uutisoi Helsingin Sanomat. (Koppinen 2020.)

Kuvataiteellisia musiikkivideoita on tuotettu omien havaintojeni mukaan enenevissä määrin lähivuosina. Epäilen ilmiön juontavan samaan juurisyyhyn, kuin sosiaalisen median kuva- ja videopalveluiden, kuten Instagramin ja TikTokin suosion; brändejä ja imagoja rakennetaan entistä enemmän esteettisin keinoin. Räikeät erikoistehosteet on nähty, nyt panostetaan laatuun ja taiteellisuuteen. Usein videoissa korostuu tarinan sijaan niin sanottu vibe eli fiilis, yhtyeen esteettinen tunnelma. Esimerkkinä voisi mainita vuoden 2023 The BRIT Awards – palkintogaalassa parhaana uutena artistina palkitun Wet Leg yhtyeen Wet Dream -kappaleeseen (2021) tehdyn musiikkivideon, jonka on ohjannut Rhian Teasdale (Kuva 5). Videolla laulajaduo seikkailee harkituissa ja esteettisissä lavasteissa ja asetelmissa rapujuhlapöydästä maissipeltoon, hummerin sakset käsien tilalla. Musiikkijournalisti Robin Murray kirjoitti videon muistuttavan leikkisyydellään ja surrealistisella kuvastollaan taidemaalari Salvador Dalin sekä avant-garde elokuvantekijä Věra Chytilován teoksia (Murray 2021). Itselleni tuli myös videosta mieleen vahvasti Chytilován elokuva Tuhatkaunokit (Sedmikrásky, 1966), yhdistettynä jonkin huippumuotilehden editorial-kuvauksiin.

Kuva 5. Kuvakaappaus musiikkivideolta Wet Leg - Wet Dream (Teasdale 2021)

Olivat musiikkivideot sitten levy-yhtiön kustantamia suurtuotantoja tai pienellä budjetilla tehtyjä indie-helmiä, voi tämän päivän tyylin omiin havaintoihini perustuen kiteyttää avainsanoihin laadukas, sinemaattinen, muodikas, esteettinen, lyhytelokuvamainen. Musiikkivideot ovat edelleen usein itsenäisiksi nousevia teoksia, jotka saattavat vaikutusvoimaltaan tulla jopa merkittävämmiksi, kuin itse musiikkikappale.

2.3 Musiikkivideot omassa elämässäni

Kiinnostukseni musiikkivideoita kohtaan on herännyt jo varhain, kun 2000-luvun alussa meidänkin maalaistaloomme saatiin näkymään The Voice -musiikkikanava. Sama kourallinen videoita pyöri ohjelmistossa uudestaan ja uudestaan, ja minä katselin, uudestaan ja uudestaan. MTV meillä ei näkynyt, sitä piti katsella kavereiden luona. Muistan jo silloin arvottaneeni videoita sen mukaan, tavoittivatko ne samanlaisen tunnelman ja visuaalisen maailman, kuin mitä musiikkikappale maalaili omaan mieleeni. Onnistuessaan tässä musiikkivideosta sai mielettömät sävärit, iho meni kananlihalle ja parhaimmillaan aloin elää ja hengittää musiikkivideon tunnelmaa ja tapahtumia.

Tein paljon videoita jo lapsena, enimmäkseen stop-motion animaatioita, sillä ensimmäisessä digipokkarissamme ei ollut videokuvaominaisuutta. Liitin aina videoihin musiikkia ja joitain kokonaisuuksia oisi voinut ajatella myös musiikkivideoina, sillä niissä saattoi olla vain yksi musiikkikappale alusta loppuun. Muistan esimerkiksi tehneeni Queenin We Are The Champions -kappaleelle (1977) videon, jossa my little ponyt murhasivat toisiaan taistelureenalla Microsoft Paint -piirto-ohjelmalla tehtyjen veriroisketehosteiden virratessa. En tuolloin osannut vielä englantia, joten video ei edusta tulkintaani kappaleen sanomasta.

Kun puhutaan omaan tekemiseeni vaikuttaneista tekijöistä, täytyy mainita taiteellisen tuotannon kuningatar Björk. Hän on musiikkinsa lisäksi myös videoissaan ollut aina omalaatuinen ja hänen kappaleensa *Triumph Of A Heart* (2004) musiikkivideo on oma suosikkini ja sitä voi hyvin mielestäni ajatella kuvataiteen kentällekin kuuluvaksi (Kuva 6). Videon, jossa Björkin esittämä hahmo on epävakaa parisuhteessa ihmisten vaatteita käyttävän kissan kanssa, on ohjannut Oscar-palkittu amerikkalainen elokuvantekijä ja valokuvaaja Spike Jonze.

Kuva 6. Kuvakaappaus musiikkivideolta *Björk - Triumph Of A Heart* (Jonze 2004)

Musiikkivideobuumin hiipuesssa 2010-luvulla ne siirtyivät hieman syrjään myös omista ajatuksistani. Musiikki on silti aina aiheuttanut minussa erityisen vahvan reaktion alkaa luomaan musiikille kuvallista maailmaa. Voin nähdä vuodenajan tai tietynlaisen tilan, valon värin ja tulokulman, jopa haistaa mielen maisemaan sopivan tuoksun. Olen seurannut erityisesti kotimaisten tekijöiden musiikkivideotuotantoja, sillä kuuntelen enimmäkseen suomenkielistä musiikkia. Kuvataideopintojen myötä videotaiteen pariin löytäessäni on kytevä ajatus musiikkivideoiden tekemisestä roihahtanut suurelle liekille.

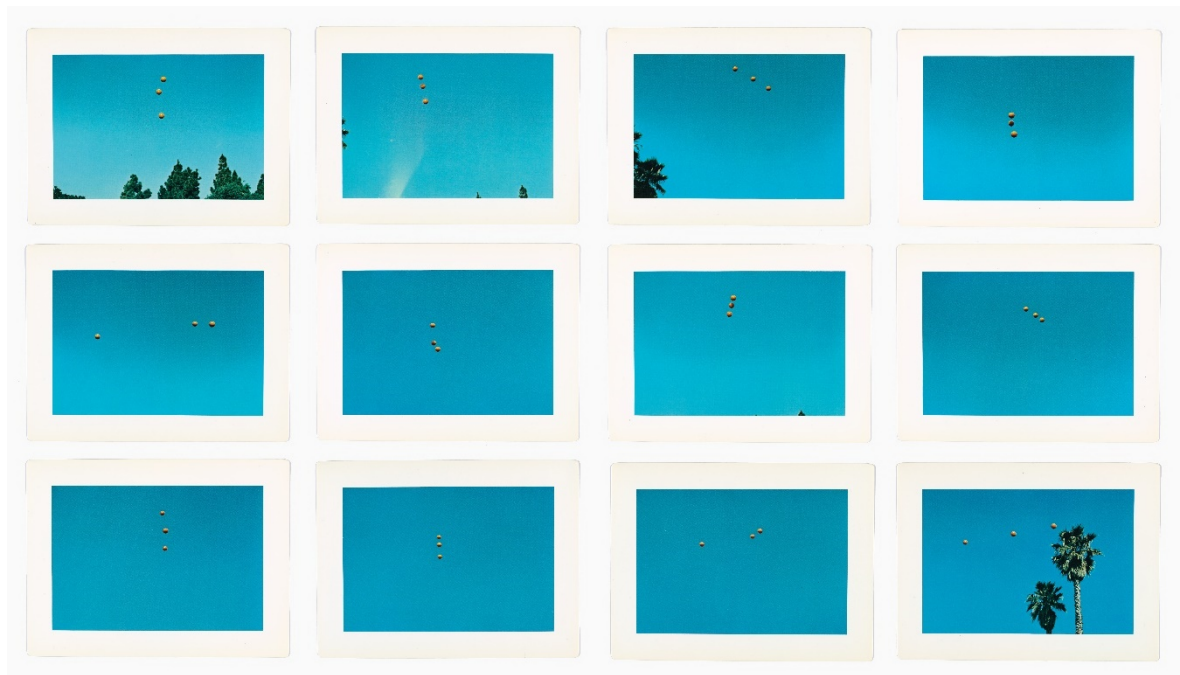
3 Kuvataide ja musiikkivideot

3.1 Rajanveto taiteen ja viihteen välillä

Taideteoksellista musiikkivideota voisi ajatella itsenäisesti toimivana teoksena. Yhtä lailla, kuin musiikkia voi kuunnella ilman musiikkivideota, musiikkivideoteosta voisi katsella ilman musiikkiraitaa. Usein kuitenkin musiikkivideoiden on perusteltua sisältää elementtejä, jotka sitovat musiikkikappaleen ja sille tehdyn videon yhteen. Tällaisia ovat esimerkiksi laulun tai soittamisen näyttäminen videolla tai kappaleen lyriikoita ja tunnelmaa mukaileva kuvakeronta. Video voi mielestäni silti olla musiikin kanssa tasavertainen ja kulttuurisesti merkittävä teos ja kuvataiteilijan tekemää musiikkivideota voi hyvin pitää nykytaiteen kentälle kuuluvana sen näyttäessä oman aikansa taiteilijan kädenjälkeä ja taiteellisia trendejä.

Rajanveto taiteen ja viihteen välillä voi etenkin musiikkivideon kohdalla olla hyvin veteen piirrettyä, sillä musiikki itsessään on hyvin viihteellinen kulttuurin muoto. Viihteelliseksi, eli suurelle yleisölle markkinointistrategian osaksi tuotettu musiikkivideo on usein taiteellista tuotantoa sisällöltään köyhempi. Videoilla vahvistetaan ensisijaisesti esittäjän brändiä ja siksi artistia tai yhtyeen jäseniä näytetään mahdollisimman paljon. Videolla esiintyvillä hahmoilla ja tapahtumilla halutaan selkeästi vedota kyseisen esittäjän kohderyhmään. Musiikkivideo ei luultavasti myöskään ole kovin antoisa ilman musiikkiraitaa katsottuna.

Kuvataiteen näkökulmasta merkittävällä musiikkivideolla ei visuaalisen maailman tarvitse olla sidottu genretyypilliseen kuvastoon. Laulun ja esiintyjän näyttäminen ei myöskään ole tarpeellista, vaikka voi silti olla perusteltua. Taiteelliselle musiikkivideolle tyypillisiä elementtejä ovat esimerkiksi lyhytelokuvamaisuus, harkittu sommittelu ja estetiikka sekä surrealisuus. Myös toteutustapa voi tehdä musiikkivideosta teoksena merkittävän, esimerkiksi vaativa yhdellä otoksella kuvattu tai kokonaan takaperin nauhoitettu video. Tällaisten teosten voisi ajatella olevan käsitteellisiä taideteoksia, kun tekotavasta ja lähtökohdasta tulee tärkeä osa lopputulosta. Mieleeni tulee käsitteellisestä valokuvataideteoksesta esimerkkinä John Baldessarín valokuvateosten sarja nimeltä *Throwing Three Balls in the Air to Get a Straight Line (Best of Thirty-Six Attempts)* (1973). Sarjan kuvissa näkyy kolme palloa ilmassa eri muodostelmissa ja tässä teoksessa sen lähtökohdat paljastava nimi on yhtä tärkeä, ellei tärkeämpi osa teosta kuin itse valokuvat (Kuva 5).

Kuva 5. Throwing Three Balls in the Air to Get a Straight Line (Best of Thirty-Six Attempts), (Baldessari 1973)

Hyvin erilainen, mutta yhtä lailla konseptin ja tekotavan ymmärryksen myötä arvostustani teosta kohtaan kasvattanut esimerkki musiikkivideomaailmasta on Coldplay yhtyeen The Scientist kappaleelle tehty musiikkivideo vuodelta 2002. Videon on ohjannut Jamie Thraves ja se on lyhytelokuvamainen tarina auto-onnettomuudesta, joka paljastuu katsojalle yllättävällä tavalla, sillä koko video on kuvattu takaperin. Yhtyeen solisti Chris Martin opetti videota varten laulamaan koko kappaleen sanat väärinpäin, jotta synkronoitu ääni sopi takaperin pyöritettyyn videokuvaan (Kuva 6).

Kuva 6. Kuvakaappaus musiikkivideolta Coldplay - The Scientist (Thraves 2002)

3.2 Kuvataiteilijoiden tekemiä musiikkivideoita

Esimerkkinä puhtaasti taideteoksesta, jota mielestäni voi jollain tapaa kuitenkin pitää myös musiikkivideona, haluan mainita islantilaisen kuvataiteilijan Ragnar Kjartanssonin teoksen *The Visitors* (2012) (Kuva 7). Teoksessa esitetään yksi itseään toistava, mutta melodinen, kaunis ja miellyttävä musiikkikappale. Esiintyjät ovat kaikki eri huoneissa kukin oman instrumenttinsa kanssa ja esittävät kappaleen samanaikaisesti. Jokaisessa huoneessa on oma kamera- ja äänityskalusto ja kaikki materiaali on nauhoitettu yhdellä otolla. Jokaisessa huoneessa kuvattu video ja ääni on teoksen ripustuksessa esitetty omalta suurelta näytöltään tilassa, jossa kaiken kaikkiaan yhdeksän näyttöä ja äänikanavaa yhdistyvät yhdeksi vaikuttavaksi kokonaisuudeksi. *The Guardian* lehti valitsi *The Visitors*:in vuosisadan parhaaksi taideteokseksi vuonna 2019 ja samana vuonna näin itse ensi kertaa tämän työn Kiasmassa. Kokemus oli erittäin merkittävä tekijä innostukseni heräämisessä videotaiteen ja musiikkivideoiden tekemiseen ja mielestäni tämä oma kokemukseni yhdessä teoksen saavuttaman suosion kanssa todella todistaa, mikä vaikutusvoima musiikkia ja videota yhdistävällä taideteoksella voi olla.

Kuva 7. Valokuva teoksen The Visitors kuvauksista (Davids 2012)

Esimerkkinä perinteisemmästä musiikkivideosta taiteellisella otteella haluan mainita tamperelaisen kuvataiteilijan ja elokuvantekijän Sami Sänpäckilän. Hän on ohjannut musiikkivideoita useille kotimaisille artisteille jo yli vuosikymmenen ajan ja vaikka videot voi lukea viih-teelliseen kategoriaan, on niissä aina mielestäni nykytaiteellisuuteen yltävää estetiikkaa ja kauneuden tajua. Sänpäckilän artistille Lau Nau tekemä video Kuoleman tappajan kuolema (2012) on pysäytettynä mistä tahansa kohtaa videota kuin valmis valokuvateos täynnä symboliikkaa sekä kaunista lavastusta ja harkittua asettelua (Kuva 8).

Kuva 8. Kuvakaappaus musiikkivideolta Lau Nau - Kuoleman tappajan kuolema (*Sänpäkilä* 2012)

Viimeisenä esimerkkinä haluan mainita kuvataiteilijan tekemän musiikkivideon, joka on täysin itsenäinen taideteos. Video on toteutettu musiikkikappaletta varten, mutta sen voisi yhtä hyvin katsoa täysin ilman ääntä. Se on taiteilijan ominta tyyliä ja tekniikkaa, eikä siinä näytetä laulua, soittoa tai mitään muutakaan mikä sitouttaisi sen musiikkikappaleeseen. Silti se tunnelmaltaan nivoutuu sulavasti yhteen musiikin kanssa. Kyseessä on amerikkalaisen taidemaalarin, kuvanveistäjän ja animaattorin Allison Schulnikin tekemä muovailuvaha-animaatio Grizzly Bear -yhtyeen kappaleeseen Ready, Able (2009) (Kuva 9).

Kuva 9. Kuvakaappaus musiikkivideolta Grizzly Bear - Ready, Able (Schulnick 2009)

4 Taiteellinen produktio

4.1 Teoksen lähtökohdat

Taiteellinen produktioni oli tuottaa musiikkivideo artisti Aili Julian musiikkikappaleelle Pixel Snow. Opinnäytetyön taiteellisen osuuden tavoitteena oli luoda musiikkivideo, joka esteettisenä kuvituksena tukee musiikkikappaletta, mutta toimii samaan aikaan itsenäisenä kuvataiteellisenä teoksena.

Työprosessini alkoi sillä, että kuuntelimme artistin kanssa yhdessä kappaletta vielä kuitenkin keskustelematta sen sisällöistä artistin näkökulmasta. Musiikkiraita lähetettiin minulle, kuuntelin sen kymmeniä kertoja ja aloin mielessäni rakentaa visuaalista maailmaa tulkitsemieni teemojen ja tunnelmien pohjalta. Tein muistiinpanoja ajatuksistani ja tulkinnoistani, sekä piirsin hahmotelmia mielessäni heränneistä muodoista, rekvisiitasta ja kuvausmaismista.

Sain videon tekemiseen vapaat kädet ja halusinkin tehdä rohkeasti oman tulkinnan kappaaleesta ennen keskustelua artistin kanssa siitä, mitä se hänelle merkitsee. Ajattelin tämän edistävän pyrkimystäni luoda yhteensopiva, mutta itsenäinen taideteos. Käyttämällä kappaletta lähtökohtana teoksen ideoinnille tavoittelin yhteensopivuuden saavuttamista, vaikka visuaalinen maailma syntyisikin täysin minulle taiteilijana omaleimaisen näköiseksi.

4.2 Musiikkikappale: Aili Julia - Pixel Snow

Kappale on hidastempoinen ja herkkä. Rauhallinen, heleä piano säestää kaihoisaa ja koskettavaa lauluraitaa. Rummut rytmittävät enimmäkseen peltien voimin hiljalleen suhisevilla ja aika ajoin soivammilla iskuilla. Biisin kasvaessa loppua kohden tulee myös saksofoni, joka nostattaa kaipaavan tunnelman uudelle tasolle viemättä vielä huomiota pois laulusta ja lyriikasta.

Pixel Snow on kaunis ja melankolinen laulu, jossa Aili Julian runollinen ääni ja teksti saavat herkän, mutta väkevän säestyksen Suomen nousevien jazz-muusikoiden voimin. Yhtyeeseen kuuluvat Aili Julian lisäksi palkittuja kotimaisia jazz-muusikoita. He ovat kontrabasisti Mikael Saastamoinen, pianisti Samuli Rautiainen, kitaristi Hector Lepe ja tenorisaksofonisti Casimir Ekman. Kappaleen sanat ovat englanninkieliset ja genrellisesti siinä kuuluvat jazzin lisäksi folk ja blues vaikutteet.

4.2.1 Kappaleen lyriikat

Kappaleen Pixel Snow sanoitukset, jotka on toisinnettu artisti Aili Julian muistivihosta. Lyriikat ovat Aili Julian kirjoittamat.

I'll cast a spell. No need to dwell. Not all all alone. Come feel the flow. Break a leg or make amends, no? I Will meet you at the end of every single winding road. Remember me? No, I'll no longer decline space and time that we divide by what is known and what is told on the winding road. You're safe and sound. Feet of the ground. I'll let you go. Free you shall float. Brake a leg or make amends, no? Theres no reason to pretend now. Meet you at the very end of each winding road. Is what we see what we believe, no? Truth is something that we can feel, now. Every single path and road will lead us home. Light to you on dark i'll lend. Shattered heart i wish to mend and I'll sing you every written song. Remember me? Love you till the day i die. After that above and around skies meet you at the very end of the winding road. Wait forever just to know which way we ought to go now, though. Every single path and road will lead us home. Remember me. (Aili Julia 2022)

4.3 Oma tulkintani kappaleen sanomasta

Tulkitsin kappaleen kertovan ihmissuhteesta, joka on hajonnut, mutta jokin tärkeä tunnelausta ja yhteys on jäänyt jäljelle. Katsoin sanoitusten kertovan toisen osapuolen näkökulman parantumisen prosessista, jossa kertoja kuulostaa jättävänsä pahoja tapahtumia ja vaikeuksia taakseen, kuitenkin hyväksyen menneet. Hän toteaa heidän tapaavan kaiken lopussa, kotona, jonne kaikki kiemurtelevat tiet johtavat.

Luopuminen, hyväksyminen ja irti päästäminen, sekä luottamuksen saavuttaminen siihen, että lopussa kaikki tulee olemaan niin kuin on tarkoitettu, tuntuvat kantavilta teemoilta kappaleessa.

4.4 Työskentelyprosessi

Kappaleesta tekemäni tulkinnan pohjalta aloin nähdä näkymiä hahmosta, joka elää käperytyneenä huonoihin kokemuksiinsa. Käsikirjoitusta varten kirjoitin ensin hyvin suurpiirteisesti ja hajanaisesti mieleen tulevia ideoita ylös. Ne saattoivat olla vain sanoja, kuten kylpy ja kotilo, tai tarkempia kuvauksia kohtauksista, joita jo aloin hahmotella mielessäni. Hiljalleen ylös kirjatusta palasista alkoi muodostua tarinallinen kokonaisuus, jonka piirsin ja kirjoitin puhtaaksi kuvakäsikirjoitukseksi.

Ajatukseni ohjautuivat kotilon ulkoasuun, se on itseensä kiertynyt muoto, jonka sisällä on pimeä luola. Hahmottelin muotoa piirtämällä ja paperista taittelemalla. Hahmo, jota käsikirjoituksissani kutsun tyypiksi, asuu pimeässä kotilossa, valmiina kuitenkin vihdoon tulemaan ulos valoon. Kotilo on kaunis ja suloisen värinen. Se on näyttänyt niin ihanalta ja tämä lupaus kauneudesta ja hyvyydestä on alun perin houkuttanut tyypin sinne sisään. Tämä on tuttu kuvio monista ihmissuhteista, alkuhuuma. Karismaattiselta vaikuttavan ulkokuoren takaa voi kuitenkin paljastua mitä pimein ja kylmin sisus. Käsikirjoituksessa tyyppi tulee ulos kotilosta, mutta ottaa kuitenkin kuoren mukaansa ja kantaa sitä. Tämä kuvastaa asioiden tarkastelua ulkopuolelta, uudesta objektiivisesta näkökulmasta. Kotilo on kuitenkin edelleen raskas kantaa mukana, se symboloi kaikkea mennyttä, vaikka sen kanssa onkin tullut sinuiksi. Taakasta luopuminen ja irti päästäminen, sekä kaikesta entisestä puhdistuminen on seuraava etappi visuaalisessa tarinassani.

Tyyppi kulkee matkan ammeen luo. Hän harhailee kuitenkin ensin syksyisessä tuulisessa peltomaisemassa paljain jaloin pistävällä katkaistulla heinällä, vaikuttaen samaan aikaan vapautuneelta nauttien auringosta ja tuuleen vireestä kasvoillaan, mutta kuitenkin eksyneeltä raskaan kotilonsa kanssa. Uusi tilanne ja ensiaskeleet ulos eristäytyneisyydestä eivät ole kevyitä ja menneisyyden taakka kulkee yhä mukana selässä hidastaen etenemistä. Löydettyään ammeen luo, on siinä valmiina vesi ja ammeen alla palaa tuli. Kylpy on kuuma. Tämä mystisesti valmiina oleva paljo kuvastaa asioiden järjestymistä kuin itsestään sen jälkeen, kun vaikeat päätökset ja oman totuuden puolesta astutut ensiaskeleet on otettu. Tyyppi jättää kotilon sivuun, riisuu vaatteet, joita hän on kotilon kanssa eläessään käyttänyt ja astuu kylpyyn. Kylpyhetki on rituaalimainen ja maaginen, puhdistava sekä fyysisesti että henkisesti. Aurinko laskee kylvyn taustalla viestien siitä, että jonkinlainen loppu on käsillä, ja tyyppi laulaa viimeiset säkeet ilmoille, hän ikään kuin lausuu ilmojen kuljetettavaksi toiselle viestille, jossa pyytää häntä muistamaan.

Videon päätteeksi tyyppi katoaa ammeesta, hän siirtyy lopullisesti eteenpäin. Pelkkä kylpyamme jää seisomaan kuvaan, jossa taustalla laskeneen auringon valo on hiipunut pois. Tämä on tyypillinen kuvaus esimerkiksi kummittelemaan jääneiden kuolleiden siirtymisestä tuonpuoleiseen saavuttaessaan rauhan, tästä maailmasta kadoten. Myös tässä tyyppi, joka on ollut itse kuoressaan kuin aave ja samalla omien menneisyytensä aaveiden riivaama, siirtyy eteenpäin kadoten hänen toipumisensa prosessia käsittelevästä ympäristöstään, joka videolla nähdään.

Pohdin pitkään videon ja musiikkikappaleen yhteen sitomista. Jo videon tarinallisuus ja lyriikoiden mukailu olisivat riittäneet yhdistäväksi elementiksi ja video olisi voinut jäädä vielä itsenäisemmäksi teokseksi. Päätin kuitenkin videon loppupuolella lisätä myös videon ja

äänien synkronointia ja näyttää tyyppiä laulamassa kylvyssä. Mielestäni se oli perusteltua, sillä se kasvatti videolle tunnelatauksellisen huippukohdan ja osoitti juuri videolla esiintyvän hahmon kertovan omaa tarinaansa ja jättävän hyvästit pyytämällä muistamaan hänet kadotessaan ammeesta.

4.5 Materiaalit ja toteutus

Kotilon toteutusta suunnitellessani päädyin muutamaa eri vaihtoehtoa pyöriteltyni käyttämään paperimassa-askartelusta inspiroitunutta tekniikkaa. Kotilosta täytyi saada tarpeeksi suuri ja näyttävä, jotta se tulisi oikeuksiinsa videolla ja näyttäisi raskaalta kannettavalta. Todellisuudessa sen täytyi kuitenkin olla tarpeeksi kevyt, jotta näyttelijä jaksaisi sitä kantaa selässään. Minulle oli tärkeää käyttää mahdollisimman paljon kierrätysmateriaalia rekvisiitassa. Rakensin kotilon rungon muodon lahjoituksina kerätystä kanaverkon hukkapaloista. Täytin kehikon rutatulla lehtikeräyksestä haetulla sanomalehdellä äärimmilleen, jotta se säilyttäisi muotonsa päällystyessä. Kehikon päälle liisteröin useita kerroksia sanomalehdistä revittyjä siivuja niin, että tukirakenne peittyi ja kuoresta tuli tarpeeksi vahva (Kuva 10).

Kuva 10. Kotilo liisteröintiosuuden jälkeen

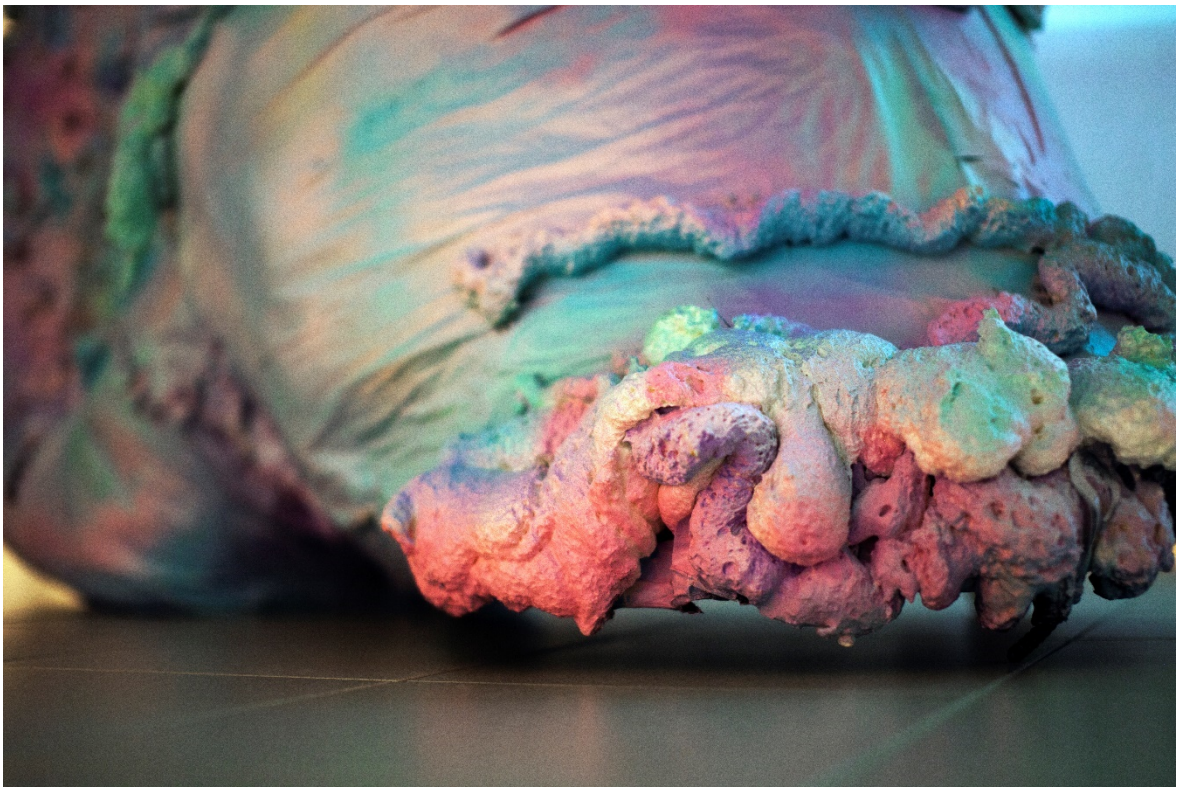
Liisterin kuivuttua pursotin kuoren päälle PU-vaahtoa tuomaan muotoa pinnalle (Kuva 11). Vaahdon kuivuttua maalasın kotilon akryylispraymaaleilla (Kuva 12). Valitsin väreiksi pastellisia ja karkkimaisia sävyjä, vaaleanpunaista, turkoosia, liilaa ja vaaleansinistä. Halusin kotilon näyttävän houkuttelevalta ja silmiin pistävän surrealistiselta syksyisen kuolevan peltomaiseman keskellä kuvattaessa. Houkuttelevuus ja suloisuus olivat myös symboliikan kannalta merkittäviä tekijöitä, sillä kotilo heijastaa videolla myrkyllistä ihmissuhdetta tai tilannetta, johon tyyppi on ajautunut ja käpertynyt sen sisään horrokseen. Myrkyllisissä asioissa, tilanteissa ja ihmisissä on aina jokin houkutteleva, karismaattinen puoli, joka vetää sisäänsä varoitusmerkeistä huolimatta ja viehättävä kotilo edustaa tarinassa juuri sellaista kaunista ansaa. Kotilon värit ja yksityiskohdat tuovat mieleeni aaltojen tai laineiden rantaan kuljettaman vaahdon ja herkullisen vaahtokarkin (Kuva 13).

Kuva 11. PU-vaahtoa pinnalle muotoa tuomaan

Kuva 12. Kotilon maalaus käynnissä

Kuva 13. Yksityiskohtia kotilosta

Kylpykohtausta varten olin löytänyt vanhan, lehmien juottoaltaana kauan sitten toimineen emaloidun peltiammeen. Isäni avustuksella veimme ammeen kuvauslokaatioon, joksi oli valikoitunut mökkirantamme. Teimme testikylvyn (Kuva 14) ja havaitsimme ammeen pohjan kuumenevan alle sytytetyn nuotion liekeistä niin paljon, että siihen täytyi rakentaa puusta erillinen pohjasäleikkö, jotta näyttelijä ei polta itseään. Säleikkö rakennettiin vanhan rikkinäisen sohvan puuosista.

Kuva 14. Testikylpy kuvauspaikalla

Kotilon sisään ei tosiasiassa pysty ryömimään, joten ostin kirpputorisovelluksesta lasten käytetyn leikkitunnelin. Kasasin sen päälle mustia kankaita, jotta tunnelin etuosan valaisemalla sain kuvaan luotua efektin näyttelijän ryömimisestä pimeydestä valoa kohti tunnelin, eli kotilon, suulle (Kuva 15).

Kuva 15. Tyyppi ryömimässä pimeydestä kotilon suulle, kuvakaappaus videolta

Kuvauspäivää jouduttiin siirtämään useita kertoja, sillä tarvitsin auringon paisteen saavuttaakseni halutun tunnelman videoon. Vahva auringon valo oli myös tärkeä tekninen tekijä videon valaistuksessa, sillä ulkona kuvatessa en pystynyt kuljettamaan erillisiä valoja mukana ja tarvitsin voimakasta vastavaloa kuvattavien kohteiden irtoamiseksi taustasta. Voimakas valo tuotti kuitenkin myös haasteita, sillä ilman ulkoista monitoria oli vaikeaa erottaa kameran näyttöä ja näin ollen seurata kuvattavan materiaalin laatua. Kuvasin videon Canon EOS 5D Mark II järjestelmäkameralla ja Sigma 50mm f/1.4 EX DG HSM -objektiivilla. Halusin kuvata mahdollisimman suurella aukolla lyhyen syväterävyysalueen ja elokuvallisen kuvausjäljen saavuttamiseksi, joten vaaleiden alueiden puhki palamisen riski oli suuri, kun kuvan informaatiota ei nähnyt tarkkailla kamerasta kirkkauden vuoksi. Itse kameran operoiminen oli minulle muutenkin verrattain uutta, opettelin paljon asioita tehdessä. Video kuvattiin lokakuussa 2022.

Olin valinnut kuvauslokaatioksi peltomaisemia vanhempieni maatilán lähistöltä sekä aiemmin mainitsemani mökkirannan. Kuvauksissa oli mukana minun lisäkseni näyttelijä, jona toimi itse artisti Aili Julia ja assistentteina yksi ystäväni ja taiteilijakollegani sekä isäni. Luonnossa ilman suurta kuvausryhmää ja laajempia resursseja työskennellessä jouduin käyttämään luovia ratkaisuja visioideni toteuttamiseksi. Kuljetimme kotiloa kuvauslokaatioihin maitokärkyjen avulla (Kuva 16), sillä se ei mahtunut autoon. Kotiloa ylhäältäpäin kuvatakseni ajoi isäni pellolle traktorin, jonka kauhalla hän nosti minua tarvitsemalleni korkeudella (Kuva 17). Tätä kuvakulmaa tarvittiin ulos kotilosta ryömimisen illuusioon. Koska kotiloon ei tosiasiasa päässyt ryömimään sisälle, nostivat assistentit sen ilmaan niin, etteivät he

näkyneet kuvassa ja näyttelijä ryömi pellolla räsymaton päällä kotilon alitse kuvaan, jota kuvasin traktorin kauhasta suoraan yläpuolelta.

Kuva 16. Matkalla kuvauspaikalle (Kuva: Lauri Tujula)

Kuva 17. Traktori apuna kuvauksissa (Kuva: Lauri Tujula)

Kylpykohtauksissa halusin käyttää savukonetta varmistaakseni tarpeeksi paksun höyryefektin viestimään kylpyveden kuumuudesta, mutta koska mökillämme ei ole sähköjä, kuljetimme mukanaamme aggregaatin, josta otimme virrat hazeriin. Höyryä kuitenkin syntyi enemmän kuin tarpeeksi pelkästään veden loiskuessa ammeesta alla olevan nuotion päälle kylmässä syysssässä. Näyttelijä oli joutunut palelemaan pelkkä mekko päällä ulkona lokakuuisessa ilmassa, ja ottojen välillä käärimmekin häntä viltteihin ja suuriin takkeihin. Kylpykohtaus kuvattiin päivän viimeisenä, sillä halusin saada taustalle laskevan auringon. Näyttelijän palelemisen kannalta se oli myös otollista hänen päästessään lämmittelemään kuumaan kylpyveteen (Kuva 18). Kaikki materiaali saatiin kuvattua yhden päivän aikana.

Kuva 18. Kylpykohtausta kuvaamassa (Kuva: Lauri Tujula)

4.5.1 Viimeistely

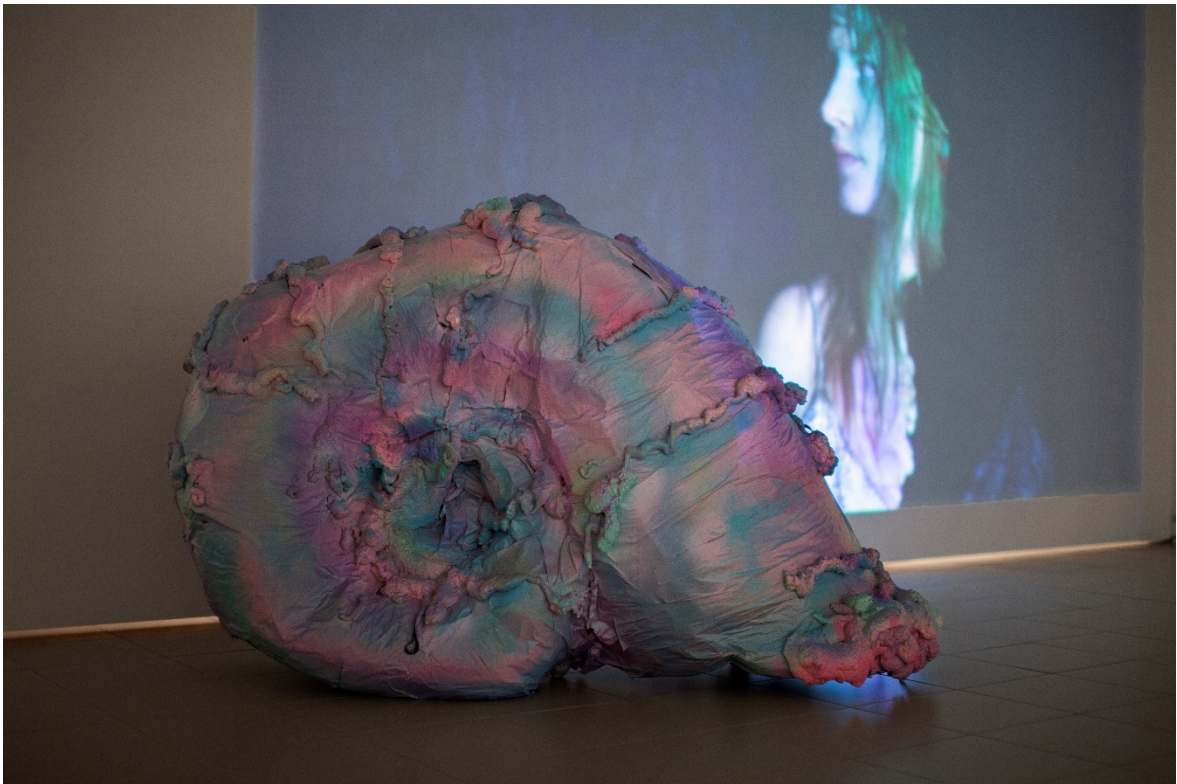
Sain ensimmäisen version leikkauksesta valmiiksi nopeasti, noin viikossa, mutta opinnäytetyön ohjaajan, sekä opettajien kanssa keskusteltuani päädyin muuttamaan sitä vielä jonkin verran. Videon tekemisen prosessini on usein samanlainen, saan nopeasti ensimmäisen kokonaisuuden valmiiksi, näytän sitä valituille henkilöille ja kysyn mielipiteitä. Katselen sitä itse sopivin väliajoin uudestaan ja annan idean tekeytyä mielessäni, jotta saan kokonaisuudesta tuorein silmin taas kiinni. Tämän jälkeen teen tarvittavat muutokset ja lopullinen leikkaus valmistuu.

Tämän videon kohdalla olin ensimmäisessä versiossa hypännyt liian nopeasti paljastamaan asioita, joiden olisi hyvä antaa hetki odottaa itseään. Esimerkiksi videon alkukohtauksen, jossa tyyppi ryömii pimeästä tunnelista kohti valoa ja kameraa, olin jättänyt melko lyhyeksi ja siirtynyt nopeasti yleiskuvaan, jossa kotilo seisoo peltomaisemassa. Opinnäytetyötäni ohjanneelta taiteilijalta Mari Hokkaselta sekä muilta kollegoilta ja opettajiltani saamani palautteen avulla ymmärsin, että tarinallisesti paremmin toimii hitaampi alku ennen kotilon paljastamista. Poistin myös turhia täyttekuvia, jotka katkaisivat videolla haettua tunnelmaa.

Viimeisimpänä vaiheena suoritin värikäsittelyn editointiohjelmalla. Halusin pitää värimaailman hyvin samanlaisena kuin luonnossa, toiveenani edelleen pitää kotilo selkeästi erottuvana surrealistisena elementtinä muun kuvaston ollessa hyvin luonnonmukaista. Päädyin vain korjaamaan värejä hyvin hennosti ja nostamaan kontrasteja elokuvallisemman lopputuloksen saavuttamiseksi.

4.5.2 Musiikkivideon esittäminen

Teos tuli esille Imatran taidemuseoon ja halusin ottaa videolla nähdyn kotilon osaksi ripustusta (Kuva 19). Videon halusin heijastaa mahdollisimman suureksi ja sainkin yhden seinän lähes kokonaan projisoinnille käyttöön. Musiikki tuli kuulokkeista, jotka asetettiin jalustalle hieman kauemmaksi teoksesta, jotta kuunnellessa teoksen näki kokonaisuudessaan sopivalta etäisyydeltä ja installoidun kotilon oikeassa katselukulmassa. Asettelin kotilon projisoinnin eteen niin, että se asettuu samaan kohtaan, johon tyyppi videolla jättää sen ennen kylpyä (Kuva 20). Näin katsoja voi kokea tyyppin jättäneen kotilon samaan tilaan, jossa hän videota katselee, kun tyhjä kotilo yksin jää jäljelle videon loputtua ja tyyppin kadottua.

Kuva 19. Kotilo ja video installoituna Imatran taidemuseolla

Kuva 20. Teos installoituna Imatran taidemuseolla

5 Yhteenveto ja pohdinta

Olen käsitellyt opinnäytetyössäni kuvataidetta musiikkivideoissa ja musiikkikappaleen pohjalta toteutetun videoteoksen mahdollista itsenäisyyttä taideteoksena. Opinnäytetyön taiteellisena osuutena toteutin musiikkivideon artisti Aili Julian kappaleelle Pixel Snow pohtien näitä teemoja oman työskentelyni kautta. Löysin yhtäläisyyksiä oman tekemiseni ja muiden musiikkivideoita tekevien kuvataiteilijoiden, sekä esimerkiksi taide-elokuvantekijöiden tuotantojen väliltä. Lyhytelokuvamaisuus, surrealistisen kuvaston käyttäminen ja unimaiset maailmat ovat yhdistäviä tekijöitä kuvataiteellisissa musiikkivideoissa, joita olen opinnäytetyötä varten ja aiemmin vapaa-ajallani kuluttanut. Näitä kaikkia elementtejä löytyy omasta kädenjäljestänikin, myös tämän opinnäytetyön taiteellisesta osuudesta.

Kuunneltuani opinnäytetyön pohjana toiminutta musiikkikappaletta ja sen lyriikoita, käsikirjoitin omaan tulkintaani pohjautuen tarinan, jossa päähenkilö vapauttaa itsensä kotilosta, joka kuvastaa vaikeaa ihmissuhdetta ja elämänvaihetta. Hän on ollut eristäytyneenä ja käpertyneenä suloisuudellaan hänet sisäänsä houkutelleeseen kotiloon, mutta on aika tulla ulos valoon ja päästää irti. Video kertoo hänen matkansa pimeästä luolasta kotilon sisusta toipumiseen ja irti päästämiseen.

Toteutin musiikkivideon rakentamalla lavasteet ja rekvisiitan, tärkeimpänä suuri ja suloinen värinen kotilo, jota videon päähenkilö kantaa mukanaan. Tämä oli ensimmäinen toteuttamani musiikkivideo, jonka myötä pääsin tutustumaan paremmin videon tekemisen teknisiin puoliin, kuten kuvauskaluston operoimiseen ja editointiohjelmien käyttöön. Kuvataiteen näkökulmasta videotaiteen sisältö on teknistä toteutusta tärkeämpää, mutta huomaan teoksessani teknisiä virheitä, jotka johtuvat kokemattomuudesta kameran käytössä. Virheet, kuten valkoisen puhki palaminen kuvissa, ovat kuitenkin juuri sellaisia, että nyt ne kerran tehtyäni osaan seuraavalla kerralla toteuttaa puhtaampaa jälkeä. Tavoitteeni on jatkaa musiikkivideoiden parissa työskentelyä ja tämän työn myötä tunnen ammattitaitoni ottaneen useita harppauksia eteenpäin sekä teknisen, että käytännön osaamisen suhteen. Osaan jatkossa huomioida kuvaustilanteessa paremmin erilaisten ulkoisten tekijöiden vaikutusta työn jälkeen ja varautua ongelmatilanteisiin.

Teoksen esittämisen suhteen en usko, että tässä tilanteessa taidemuseon näyttelytilan jakautuessa useiden taiteilijoiden kesken, olisi esitystapaa voinut parantaa esimerkiksi valaistusta ollessa mahdoton vähentää tai ääntä soittaa kaiuttimista. En siis katso tämän olleen optimaalisin esitystapa, sillä video pääsee todella oikeuksiinsa pimeässä näkyessään kunnolla ja tehokkaan äänentoiston avulla. Tämä haaste on tullut eteen aiemminkin videoteoksia esittäessä, usein näyttelytilassa on hankalaa soittaa kovaa ääntä vaikuttamatta muihin teoksiin, mutta kuulokkeet ovat harvoin laadukas tai taide-elämyksen kannalta

miellyttävä tapa kokea teos. Musiikkivideo harvoin kuitenkaan pääsee täysiin oikeuksiinsa myöskään esimerkiksi suoratoistopalvelusta, kuten youtubesta katsomalla, sillä harvalla ihmisellä on myöskään kotonaan tarpeeksi laadukasta äänentoistoa tai suurta näyttöä. Kuin katsoisi seinän kokoiseksi tarkoitettuja valokuvateoksia puhelimen ruudulta. Omista video- ja musiikkivideoteoksiani uskon saavani vaikuttavimpia esittämällä ne yksityisnäyttelyssä haluamallani äänentoistolla ja projisoinnin laadulla. Myös musiikkivideofestivaalien ajattelen olevan hyvä tapa esittää musiikkivideoteoksia, sillä niitä järjestetään usein esimerkiksi elokuvateatterissa tai muussa tilassa, jossa on parhaat mahdolliset puitteet videoiden katsomiseen.

Omaa kehitystäni ja tulevaisuuttani ajatellen toivon, että pystyn saavuttamaan käyttööni resursseja rakentaa entistä kunnianhimoisempia surrealistisia maailmoja musiikkivideoille. Olen tullut myös johtopäätökseen, että en pidä kameran kanssa työskentelystä ja toivon tulevaisuudessa pystyväni ulkoistamaan sen osan työstä ja keskittyä itse ohjaamiseen kuvausten aikana.

Lähteet

Aili Julia. 2022. Pixel Snow. Viitattu 1.3.2023.

Baldessari, J. 1973 Throwing Three Balls in the Air to Get a Straight Line (Best of Thirty-Six Attempts). Viitattu 4.3.2023. Saatavissa <https://artmuseum.princeton.edu/collections/objects/135589>

Barren, S. 1985. A-ha – Take On Me. Musiikkivideo. Viitattu 2.3.2023. Saatavissa <https://www.youtube.com/watch?v=djV11Xbc914>

Crosland, A. 1927. The Jazz Singer. Warner Bros. Pictures. Musiikkivideo. Viitattu 2.3.2023. Saatavissa <https://www.youtube.com/watch?v=yFaZOaLTkN0>

Davids, E. Valokuva. 2012. Viitattu 4.3.2023. Saatavissa <https://www.washington-post.com/arts-entertainment/interactive/2021/the-visitors-ragnar-kjartansson-oral-history/>

Downes, G. Horn, T. Woolley, B. 1979. The Buggles - Video Killed The Radio Star. Musiikkivideo. Viitattu 2.3.2023. Saatavissa <https://www.youtube.com/watch?v=W8r-tXRLazs>

Encyclopedia Britannica. MTV. WWW-dokumentti. Viitattu 2.3.2023. Saatavissa <https://www.britannica.com/topic/MTV>

Jones, J. Judah, H. O'hagan, S. Searle, A. 2019. The best art of the 21st century. The Guardian. Viitattu 4.3.2023. Saatavissa <https://www.theguardian.com/artand-design/2019/sep/17/the-best-visual-art-of-the-21st-century>

Jonze, S. 2004. Björk – Triumph Of A Heart. Musiikkivideo. Viitattu 3.3.2023. Saatavissa <https://www.youtube.com/watch?v=0z-rhM-dcO8>

Koppinen, M. 2020. Suomalaisen Anton Tammen ohjaama musiikkivideo valittiin vuoden parhaaksi videoksi MTV Music Video Awards -gaalassa. Helsingin Sanomat. Viitattu 4.3.2023. Saatavissa <https://www.hs.fi/kulttuuri/art-2000006618941.html>

Landis, J. 1984. Michael Jackson – Thriller. Musiikkivideo. Viitattu 2.3.2023. Saatavissa <https://www.youtube.com/watch?v=sOnqjkJTMaA>

Murray, R. 2021. Wet Leg's 'Wet Dream' Is "Enough To Make A Girl Blush". Clash. Viitattu 4.3.2023. Saatavissa <https://www.clashmusic.com/news/wet-legs-wet-dream-is-enough-to-make-a-girl-blush/>

Schulnik, A. 2009. Grizzly Bear – Ready, Able. Musiikkivideo. Viitattu 5.3.2023. Saatavissa <https://www.youtube.com/watch?v=gKYB-qA-zIs>

Sänpäkkilä, S. 2012. Lau Nau – Kuoleman tappajan kuolema. Musiikkivideo. Viitattu 5.3.2023. Saatavissa <https://www.youtube.com/watch?v=dvJslowxzPI>

Teachrock. From "illustrated songs" to the music video: a history of sound and image. Teachrock curriculum. WWW-dokumentti. Viitattu 2.3.2023. Saatavissa <https://teachrock.org/lesson/from-illustrated-songs-to-the-music-video-a-history-of-sound-and-image/#:~:text=Some%20sug-gest%20that%20the%20first,the%20song%2C%20over%20%20million>

Teasdale, R. 2021. Wet Leg – Wet Dream. Musiikkivideo. Viitattu 4.3.2023. Saatavissa <https://www.youtube.com/watch?v=tjpgJjdk52c>

Thraves, J. 1973. Coldplay – The Scientist. Musiikkivideo. Viitattu 4.3.2023. Saatavissa <https://www.youtube.com/watch?v=RB-RcX5DS5A>